

ה"ת 51748/02/14 - רחל בוהדנה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 51748-02-14 בוהדנה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט שמואל הרבסט
מבקשת	רחל בוהדנה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. בפני בקשה להחזרת רכב תפוס.
2. המבקשת הינה אשתו של נאשם 1 בת.פ. 66121-10-13 אשר נידון בפני, ודינו נגזר.
3. הנאשם הורשע על פי הודאתו במגוון עבירות רכוש הכוללים התפרצות, גניבה והחזקת נכס החשוד כגנוב.
4. דינו של נאשם 1 נגזר ביום 29.5.14 לעונש של מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננים.
5. אין חולק, כי הרכב נשוא הבקשה נטל חלק משמעותי בביצועה של המסכת העובדתית בה הודה הנאשם, ועל כן הוא "חפץ ששימש לביצוע העבירה", כך שבמצב דברים רגיל, היה מקום לבקש את חילוטו ואף קיימת עילה משמעותית לכך.
6. אלא שמצב הדברים בתיק דנן אינו רגיל, ועל כך יפורט להלן.
7. הבקשה הראשונה להחזרתו של רכב תפוס זה התבקשה על ידי המבקשת עוד ביום 25.2.14, בטרם נגזר דינו של נאשם 1.
8. אז קבעתי כי הדיון בבקשה יתקיים "עם סוף הטיפול בתיק ובקשת החילוט, שככל הנראה, תגיע בעקבותיו".
9. המבקשת הוסיפה והגישה שתי בקשות שונות בעניין זה, אשר רק אחת מהן נענתה על ידי המשיבה, לפיה, בכוונתה של המשיבה לבקש את חילוטו הרכב בסופו של ההליך, ואף ביקשה לקיים דיון בבקשה זו.
10. אלא שכוונה לחוד, ומעשים לחוד.
11. דינו של הנאשם 1, בעלה של המבקשת, נגזר ביום 29.5.14, כאמור, לאחר שהטענות לעונש נשמעו באותו היום,

ובמהלכם לא הוזכרה ולא נתבקשה כל בקשת חילוט.

12. למעשה, ששה חודשים חלפו להם, ואלמלא "העירה" המבקשת את הדוב מרצו, הרי שבקשה כזו אף לא הייתה מוגשת.
13. המבקשת, בנסותה "לשחרר" את הרכב התפוס נתקלה בקשיים בירוקרטיים, ופנתה לבית המשפט למתן החלטה. או אז, "נזכרה" המשיבה כי בקשת החילוט לא נתבקשה, והיא מיהרה להחיות בקשה זו תוך שהיא תובעת את חילוטו של הרכב כ"חפץ שנעשתה בו עבירה".
14. בדיון שהתקיים בנושא זה ביום 23.11.14, הגיעה המשיבה כשהיא אינה ערוכה לקראתו וטעוניה אינם סדורים בפיה.
15. בהחלטתי באותו היום קבעתי כי הרכב "ישוחרר בתנאים", ואילו המשיבה תעביר את טעוניה הכתובים עד ליום 1.12.14 ובהם תבסס את בקשת החילוט אליו היא עותרת.
16. בקשת החילוט הוגשה ביום 3.12.14, באיחור של יומיים מהמועד שנקבע, תוך שמשיבה מנמקת איחור זה בזימונו של התיק מארכיונה של תחנת המשטרה הרלבנטית.
17. נימוקיה של המשיבה מתמצים בטיעון לפיו בקשת החילוט לא הוגשה מתוך שגגה, וכל נזק לא יגרם למשיבה אם הבקשה תידון בשלב זה, תוך הפנייה לעובדה המוסכמת אשר בה הודה הנאשם דנן, לפיה הרכב שימש לביצוע העבירות אשר בעובדותיהן הוא הורשע, ועל כן קמה עילה לחילוט.
18. לאחר שעיניתי בבקשה, בנימוקיה ובעמדותיהן של הצדדים, נדמה כי דינה של הבקשה להידחות.
19. חילוט אינו פעולה טכנית המופנית כלפי חפץ. מדובר, למעשה, באקט עונשי שיש בו כדי לפגוע בכיסו של מבצע העבירה. בקשת חילוט היא, למעשה, בקשה להטלתו של רכיב עונשי ממוני.
20. מקומה של בקשה זו היא בעת הטיעונים לעונש, ולא בכדי. זהו המיקום הנכון והראוי בו מונחים בפני בית המשפט נתונים שונים ומגוונים שיש בהם כדי להעמיד תמונה עובדתית רבת נתונים, אשר מתוכה ועל פיה, אמור בית המשפט לגזור את העונש הראוי.
21. בניגוד לעמדת בא כוח המשיבה, סבור אני כי "שגגה" אשר בעקבותיה לא נתבקשה בקשת חילוט, עשויה בהחלט לגרום לנזק בלתי מידתי לנאשם 1 בתיק העיקרי, ולאשתו, היא המבקשת בבקשה דנן.
22. העובדה כי המאשימה/המשיבה לא ביקשה את חילוטו של הרכב בעיתו ובזמנו, יש בה כדי להסכים כי הרכיבים העונשיים אליה עתרה המשיבה בעת הטיעונים לעונש, אמורים להרכיב את עונשו העתידי של הנאשם, הם ואין בלתם.
23. "יתכן, כי אם הייתה הבקשה מוגשת בזמנה, רכיבי גזר הדין היו מתאזנים באופן אחר על ידי, ושיקוליי בעת גזירתם היו שונים.
24. מעבר לכך, יוער כי המשיבה מגלה דעתה כאילו עניינו של החילוט במקרה דנן אינו עומד בראש מעייניה. כל

התייחסויותיה לעניין זה היו עקב פניותיה של המבקשת, חלקן ניתנו באיחור, הבקשה עצמה הוגשה ששה (6) חודשים לאחר מתן גזר הדין, ובעת פרשת העונש, כאמור, לא הוזכר כלל עניין החילוט, כאמור וכמפורט.

25. המשיבה/המאשימה צריכה להפנים כי החילוט הינו רכיב עונשי לכל דבר, וכפי שהיא מתייחסת, דרך משל, למאסר מותנה אותו היא מבקשת להפעיל נגד נאשם פלוני תוך שהיא דואגת להגיש בעת פרשת העונש את גזר הדין המאושר ואת העתירה להפעילו, כך צריכה היא לעשות בכל הכרוך בחילוט חפץ ששימש לביצוע עבירה פלונית.

26. "שגגה" שאינה גורמת נזק לנאשם, ניתנת למחילה. "שגגה" שמשמעותה הוספת רכיב עונשי לגזר דינו של נאשם תוך התעלמות מכל מערכת השיקולים שעמדה בבסיסו של גזר הדין - אינה ניתנת למחילה.

27. לנוכח כל אלו, אני מקבל את הבקשה במלואה. הרכב נשוא הבקשה יוחזר לאלתר למבקשת.

28. מזכירות - נא להודיע ולשלוח העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשע"ה, 17 דצמבר 2014, בהעדר הצדדים.